DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS mane discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimo-secundo mensis Januarii, anno Domini M. DCC. L.

M. GASPARDO COCHON DU PUY, in Arce Maritimâ Rupifortensi Medico ordinario, Botanices & Chirurgiæ Professore Regio, Doctore Medico, Præside.

An Medicina practica, *quò simplicior, eò melior?*

I.

STO, post tot animorum motus, post tanta sermonum opinionumque certamina, cedant & quiescant λόγων μεεμμνηταὶ; victi dent manus *Humoristæ*; fracta jaceant qualitatum facultatumque agmina, veteris Medicinæ robur; absistat vel ipsa dux optima Natura, imò, si fors tulit, funditùs concidat suis nihil pollens opibus; procul hinc Fermenta, Archei, Sulphura, Sales aliaque omnia hujuscemodi igniferæ gentis subsidia. Triumphet victrix fluidorum solidorumque potentia: horum ergò regimine stabit deinceps aut ruet valetudo, animalis œconomiæ complementum? Vel hoc quis non credat qui illa viventis corporis primordia esse noverit? Hoc enim qualecunque ex fluidis primò genitum, ex adnatis unà solidis formatur & firmatur, ex conjunctis utrorumque viribus ac in æquo consociatis vivit & valet; secùs verò, huic quantumvis naturâ & usu valido, quæ mala non incidunt? Quæ huic, perversâ semel aut amissâ solidorum fluidorumque æquabilitate, non incurrunt stantis adversæ valetudinis signa? Quæ non subeunt morborum genera, feralis plerumque exitii prænuntia? Ni præclara medendi disciplina, salutis humanæ sospitatrix erudita, illud aut sapienter depellat, aut prudenter antevertat.

II.

ET ne quid externi deforet adjumenti, tam secundæ quàm adversæ valetudini, multis antè nos sæculis *in tres partes Medicina* practica *diducta est, ut una esset quæ victu, altera quæ medicamentis, tertia*

quæ manu mederetur ; his ſingulis pro diversâ temporum locorumque conſuetudine, ſui fuêre profeſſores, inſtituta, leges, præcepta ac inſtrumenta ; ſed, ita me Dii ament, quò major iiſdem ſingulis ſuberit ſimplicitas ac felicitas, eò major tutiorque futura eſt earum vis ac poteſtas, itemque eò certior firmiorque conſequetur per eas quæſita valetudo ; hæc autem qualiſcunque tota pendet tùm ex æquabili mutuoque fluidorum ſolidorumque preſſu, tum ex liquoribus perenniter & liberè fluentibus per longè latèque diffuſam tubulorum vaſorumve congeriem. Nihil equidem, quod ſciam, tanto operi aptius accommodatiuſque putandum eſt, quàm illud quod ſimplici viâ facilique modo liquida ſolidaque inter ſe ſe conciliando, eorum ſymmetriam, craſim & indolem tuetur, inſtaurat ac redintegrat : hæc omnia præſtat quàm quid maximè clariſſima Medicinæ pars quam διαιτητικὴν Græci nominaverunt : hæc enim ſuis, quantùm poteſt, interclusa finibus, Balneo videlicet & Abſtinentiâ nimios fluidorum ſolidorumque niſus lenit & emollit : frictione ac ſudore, lentos commovet & extimulat : geſtatione & omnis corporis exercitatione, torpentes & languidos concutit & ſuſcitat : his omninò ſimilibuſque rebus fit ut ſimplex victûs ratio non ægros modò, ſed ſanos quoque ſuſtineat.

III.

IN nuce Iliadem, in pagellâ, inquam, hîc tenes omnia medicamenta, *ſine quibus ad ſanitatem perveniri non poſſunt multa admodum quæ corporibus noſtris incidere conſuevèrunt* : quid iſta, ſodes intempeſtivè obtrudis? Ignoras, ſcilicet, ut inſignes olim arte & facundiâ viri, *horum uſum ex magnâ parte non ſine causà ſuſtulère ?* Ecquid te fugit ? Ut illorum æmuli Medici Pariſienſes ſuis magnis & divinis bonis eam aſſecuti ſunt licentiam, quâ poſt longum ſæculorum ambitum, veterum rudera, Empiricorum farragines, Arabum fæces ac quiſquilias exigerent, quâ demùm univerſam φαρμακευτικὴν, alterum Augiæ ſtabulum, Herculeo labore repurgatam, ſuo nitori deintegro redderent : bona verba, quæſo, non rectè accipis ? His audacter utere medicamentis quæ valent diſpares adeò fluidorum ſolidorumque vires æquare ac ſervare, æſtus coercere, fluorem tardare, lentitudinem accelerare, vitia denique quælibet emendare : ſi ab eventu facta putes notanda, medicamenta ſive ſimplicia, ſive mixta opitulantur, illa autem, utpotè æternæ & immutabilis naturæ opus, meliora ; hæc verò, fragilis duntaxat fluxæque artis molimina, deteriora ; utraque tamen, plurima fuêre ad fingendum credendumque materies. Quid verbis opus eſt ? In tantâ copiâ rerum valetudo, ſeu noſtra omnis vis quæ in animo & corpore ſita eſt, faciliùs ſemper & tutiùs retinebitur ac

restituetur iis artibus, quibus initio parta est: ex simplicibus quidem mollibusque succis, vi genitali adfusâ, formatus compactusque homo, vivit in utero, crescit in cunis lacte ciborum simplicissimo nutriendus, donec adolescat, valentioris materiæ indigus. Optima itaquè Medicina, simplex cibus opportunè datus, quidni & optima Medicina, lene & simplex medicamentum?

I V.

VENIO nunc ad χειρουργικὴν, tertiam Therapeutices partem quæ manu curat, & ab Heroibus Diisque ipsis fuit exculta; his, sivè veris, sivè fabulosis aucta, ingens sibi nomen fecit: hæc, oppidò, simplicissima, ne novos solidis fluidisque obices perperàm figeret, *sine peregrinis & conquisitis & compositis medicamentis curare novit vulnera, seu ista fecerit Medicus, seu invenerit*: hæc pariter tota ferè in actione solâ posita, & à latentium rerum conjecturis, & ab exploratis manuum effectibus, evidentique innumerabilium curationum profectu, suas maximè traxit medendi vias: quanta est Chirurgia, totum sanè illud suum decus, non minùs singulari suæ simplicitati debet, quàm impavidæ artificis menti, intrepidæ secandi urendique industriæ, immisericordi beneficentiæ, intremiscenti stabilique manuum dexteritati, pertinaciæ deniquè vagitibus inexorabili: fallor ego qui ista probem? Facinus profectò fœdum! Ululantis fœminæ ubera igne ferroque rescindere, expirantis hominis præcordia latrocinante scalpello perfodere [illegible] perrumpere: fœda hæc quidem & terrena [illegible] tatisque causâ inventa est salutaris nostra professio; non potest vehementi malo, nisi æquè vehemens, auxilium succurrere; omnis honesta & recta ratio est expediendæ salutis, dubiaque spes desperatione potior. Quin & indulgendum ægris, qui pro insitâ sibi vivendi cupidine, quæ vel ipsis sapientibus novissima exuitur, inter innumerabilia tormenta, in ipsâque trucidatione, fugienti vitæ moras quærere non desinunt. Ad summam, ne agam de singulis Chirurgiæ generibus, nulli penè non morbo succurrit simplicissima expeditissimaque sanguinis per venas detractio; hujus siquidem præsenti ope, liquidis solidisque suus commodè redditur servaturque tenor, & utrisque sic amicè conjurantibus, facilè & parvo sumptu stat reditque amabilis valetudo.

V.

ET quod ad rem maximè pertinet, clamitant pleræque omnes sapientum disciplinæ, *naturâ duce errare nemo potest; omnia quæ secundùm naturam fiunt, sunt habenda in bonis; repugnante naturâ, Medicina non proficit; ut natura, Medicina erit*; clamitant cum Hippocrate Medicorum filii, νόσων φύσιες ἰητροί; ἡγεμονικώτατον μὲν ἁπάντων ἡ φύσις;

si quid autem est natura, si quis illi hìc locus, si datur hìc *hujus nominis usus*, nihil certè illâ simplicius, qualis illa sit nihil perfectius fingi excogitarive potest: hæc igitur potior habebitur Medicina quæ modicis indiga medicamentis, ad naturæ simplicitatem proximè accesserit. At gravibus, inquies, Medicis & magna plerumque professis, & placuit multiplex Medicina, & licuit audere quodlibet & miscere?

Scimus. & hanc veniam dabimus, petimusque vicissim,
Sed non ut placidis coeant immitia, non ut
Serpentes avibus geminentur, Tigribus agni.

Quid quæris? Artium scientiarumque summa laus & perfectio ducitur à singulari cujusque simplicitate; ut cæteras taceam, circumspice, quæso, quæ maria non intravit Navigatio levi duntaxat circumducta pixide? Quos cœli meatus non descripsit radio Astronomia? Quos eadem syderum orbes, fragili non percurrit vitro? Quæ rerum miracula non effinxit penicillo Pictura? Quæ alimenta sanis corporibus non promittit rudis Agricultura? Quas vires igitur, quamve sanitatem ægris non promittet simplex & εὐπορίςη Medicina? atque hæc quidem hactenùs, ita ut vero proxima sequatur illa conclusio.

Ergò Medicina practica, *quò simplior, eò melior.*

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

	M. Andreas Cantwel, Regiæ Societatis Londinensis Socius & Chirurgiæ Professor.	*M. Joannes-Jacobus Belleteste.*
M. Urbanus de Vandenesse.	*M. Benjamin-Lucas de Laurembert.*	*M. Michaël-Philippus Bouvart, Professor Regius, & Regiæ Scientiarum Academiæ Socius.*
M. Theodorus Baron, Artis Tinctoriæ, ut & rei Metallicæ inquisitor à Rege Præpositus.	*M. Leander Peaget, Consiliarius Medicus Regis ordinarius in ejus Castelleto.*	*M. Joannes Herment, Antiquior Scholæ Magister & Medicus Regis ordinarius.*

Proponebat Parisiis, CAROLUS GEILLE DE S. LEGER, Claromontanus, Doctor Medicus Valentinus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1750, à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1750.